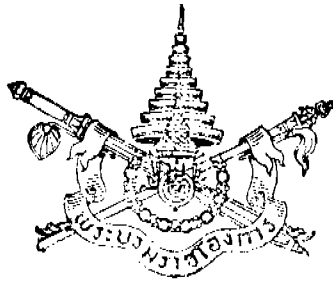


ตอนที่ ๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๔๙๕



พระราชบัญญัติ

การทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๙๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๙๓

ตอนที่ ๑ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๔๕๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
การทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติ
การทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน

“มาตรา ๑๑ ในการออกใบสำคัญประจำตัวหรือการต่อ
อายุใบสำคัญประจำตัว ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราซึ่ง
กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินปีละสี่ร้อยบาท

ในการออกใบแทนใบสำคัญประจำตัวในกรณีใบสำคัญ
ประจำตัวชำรุดหรือสูญหาย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตาม
อัตราซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินสองร้อยบาท”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราช
บัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

ตอนที่ ๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๔๕๕

“มาตรา ๒๐ ผู้ใดไม่มีใบสำคัญประจำตัวตามความในมาตรา ๕ หรือไม่ต่ออายุใบสำคัญประจำตัวที่หมดอายุแล้วตามความในมาตรา ๑๓ หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นรายปี ปีละไม่เกินห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวแล้ว เศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ผู้ใดละเลยไม่ขอใบแทนใบสำคัญประจำตัวที่ชำรุดหรือสูญหายตามความในมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

ตอนที่ ๑ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๔๕๕

มาตรา ๗ ใบสำคัญประจำตัวของคนต่างด้าวซึ่งมีอยู่แล้ว
ก่อนวันใช้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ต่อไปจนหมด
อายุใบสำคัญประจำตัวนั้น เว้นแต่ผู้ใดถือใบสำคัญประจำตัว
ชนิดที่ ๒ ตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการ
ทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๔๕๓ ผู้นั้นต้องนำเงินค่าธรรมเนียม
ไปชำระเพิ่มเติมให้ครบจำนวนสำหรับระยะต่อไปที่ยังเหลือ
อยู่ภายหลังวันใช้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้นำความ
ในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ.
๒๔๕๓ มาใช้บังคับแก่กรณีดังกล่าวนี้

มาตรา ๘ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หากกำหนด
โทษปรับอย่างเดียว ให้อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทนมีอำนาจ
สั่งเปรียบเทียบได้

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี